

Ukrainian folk song: Ridna Maty Moya	Dearest Mother of Mine (English translation)
<p>Ridna maty moya, ty nochey ne dospala, Ty vodyla mene u polya kray sela, I v dorohu daleku ty mene na zori provodzhala, I rushnyk vyshyvanyy na shchastya dala. I v dorohu daleku ty mene na zori provodzhala, I rushnyk vyshyvanyy na shchastya, na dolyu dala.</p> <p>Khay na n'omu tsvite rosyanysta dorizhka, I zeleni luhy, y solov'yini hayi, I tvoya nezhadlyva materyns'ka laskava usmishka, I zasmucheni ochi khoroshi tvoyi. I tvoya nezhadlyva materyns'ka laskava usmishka, I zasmucheni ochi khoroshi, blakytни tvoyi.</p> <p>YA viz'mu toy rushnyk, prostelyu, nache dolyu, V tykhim shelesti trav, v shchebetanni dibrov. I na tim rushnychkovi ozhyve vse znayome do bolyu: I dytynstvo, y rozluka, i virna lyubov. I na tim rushnychkovi ozhyve vse znayome do bolyu: I dytynstvo, y rozluka, y tvoya materyns'ka lyubov.</p>	<p>Dearest Mother of Mine, you had many sleepless nights You led me to the fields next to the village And on my long journey, you saw me off at dawn And gave me an embroidered towel for luck</p> <p>And on my long journey, you saw me off at dawn And gave me an embroidered towel for luck and destiny</p> <p>Let the dewy road blossom on it Along with the green glens and groves full of nightingales And your faithful, kind, motherly smile And your sad, dear eyes</p> <p>And your faithful, kind, motherly smile And your sad, dear, blue eyes</p> <p>I'll take this towel, and unfold it as if destiny In the quiet, rustling meadows, and chirping oak-woods And on this little towel, will live the familiar pain My childhood, seperation, and unconditional love</p> <p>And on this little towel, will live all the familiar pain My childhood, seperation, and your motherly love</p>

Рідна мати моя

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеко ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеко ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.